



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: M. O.

proti
žalovanému: Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje
30. dubna 24, 728 99 Ostrava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 4. 5. 2025 domáhal soudní ochrany před jednáním žalovaného, které mělo dle žalobního tvrzení spočívat v tom, že žalovaný zajistil dron zn. DJI Flip, výrobní číslo 082792407248, černou tašku na dron, baterii, ovladač, 3 balení náhradních vrtulí, kdy jedno balení obsahovalo 4 kusy, šroubovák (dále jen „soubor věcí“). Žalobce se domáhal toho, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v zásahu

spočívajícím v odnětí souboru věcí dne 12. 4. 2025 v čase 14:00 – 14:30 hodin, určil, že zásah byl nezákonný a přikázal žalovanému obnovit stav před zásahem, tj. vrátit soubor věcí.

2. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
3. Dle ust. § 83 s. ř. s., je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.
4. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 9. 12. 2014 č. j. Nad 224/2014-53, č. 3196/2015 Sb. NSS vyslovil, že § 83 s. ř. s. je třeba vykládat tak, že:
„soud na základě tvrzení žalobce, eventuálně doplněného na výzvu soudu, a s přihlédnutím k dalším informacím, které má soud případně k dispozici, po právní stránce posoudí, kterému správnímu orgánu je s ohledem na tato tvrzení přiřitatelné jednání, jež má být podle žalobce nezákonným zásahem. Liší-li se tento závěr soudu od projevu vůle žalobce označujícího žalovaného, upozorní soud žalobce na svůj závěr a vyzve jej, aby případně reagoval úpravou označení žalovaného. Pokud žalobce i poté, co byl soudem upozorněn na jiný právní závěr soudu ohledně otázky, kdo má být v dané věci žalovaným, setrvá na svém původním náhledu na tuto otázku a neupůsobí patřičně označení žalovaného a návrh výroku rozhodnutí soudu [§ 84 odst. 3 písm. d) s. ř. s.], nemůže být jeho žalobě vyhověno.“
5. Krajský soud na základě žalobního tvrzení a podkladů předložených žalovaným (mj. Úřední záznam-operativně pátrací činnost SKPV k dronu ze dne 25. 4. 2025) dospěl k závěru, že zásah byl proveden příslušníky Policie České republiky v rámci bezpečnostních opatření týkajících se probíhajícího shromáždění v centru Ostravy. Policie České republiky je podle § 1 zákona č. 73/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“) ozbrojeným bezpečnostním sborem. Ozbrojený bezpečnostní sbor plní obecné a speciální úkoly bezpečnostního charakteru, které vyplývají z bezpečnostní politiky státu, jako jsou ochrana celospolečenských zájmů a hodnot, ochrana fyzických osob, jejich životů, zdraví, lidské důstojnosti a majetku, právnických osob a jejich majetku. Policie České republiky tedy v žalované věci prováděla dohled nad bezpečností konaného shromáždění a tvrzený zásah byl proto proveden příslušníky Policie České republiky jako ozbrojeného bezpečnostního sboru dle zákona o policii.
6. Na základě uvedeného krajský soud vyhodnotil, že v uvedené věci je podle § 83, věty za středníkem s. ř. s. žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, přičemž dle § 5 odst. 1 zákona o policii je policie podřízena ministerstvu.
7. Krajský soud tak dospěl k závěru, že žalovaný, který se měl dopustit žalobou tvrzeného nezákonného zásahu, není žalobcem označen správně, když jím nemělo být označeno Krajské ředitelství Moravskoslezského kraje, ale Ministerstvo vnitra. Krajský soud proto v intencích usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 12. 2014 č. j. Nad 224/2014-53 (viz

odst. 3 tohoto rozsudku) usnesením ze dne 22. 8. 2025 č. j. 22 A 20/2025-14 sdělil žalobci svůj právní názor ohledně označení žalovaného a současně žalobce vyzval k úpravě žaloby, včetně poučení, že pokud tak ve stanovené 10denní lhůtě neučiní, nemůže být žalobě vyhověno.

8. Usnesení krajského soudu ze dne 22. 8. 2025 bylo žalobci doručeno dne 3. 9. 2025 a lhůta 10 dnů uplynula marně dne 15. 9. 2025 (s přihlédnutím k § 40 odst. 3 s. ř. s.), aniž by žalobce žalobu upravil.
9. Nad rámec již uvedeného krajský soud doplňuje, že z ustálené rozhodovací praxe NSS plyne, že Policie ČR jednající ve smyslu zákona o policii je v první řadě ozbrojeným bezpečnostním sborem (viz § 1 zákona o policii). Jistěže může vystupovat, stanoví-li tak zvláštní zákon, v určitých specifických situacích jako celek či její útvary nebo jiné organizační jednotky též jako správní orgán (viz rozsudky NSS sp. zn. 6 As 256/2016, sp. zn. 2 As 216/2016, sp. zn. 3 As 205/2016). V daném případě však, s ohledem na shora uvedené, příslušníci Policie ČR provedli úkony zjevně směřující k ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, při nichž nebyla Policie ČR v postavení správního orgánu, nýbrž ve své „základní roli“ dle § 1 zákona o policii, tj. v postavení ozbrojeného bezpečnostního sboru (srov. přiměřeně rozsudek NSS sp. zn. 2 As 255/2018).
10. Žalobce v žalobě neuvedl žádný relevantní důvod, proč by podle něj měl žalovaný jednat jako správní orgán a poučení krajským soudem, jehož se mu dostalo v usnesení ze dne 22. 8. 2025, nijak nerefletoval. Krajský soud proto nemohl než žalobu zamítnout, jelikož směřuje proti subjektu, jenž ve věci není pasivně legitimován.
11. Na základě výše uvedeného shledal krajský soud žalobu nedůvodnou, a proto ji v souladu § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce úspěšný nebyl a žalovanému nevznikly v soudním řízení náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. září 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu